

Un barri extraordinari

Mentre el conjunt de Manresa va veient com molts comerços abaixen la persiana sense intenció de tornar-la a obrir, hi ha un petit barri que fa tot just el contrari. Aquesta informació em va deixar molt sorprès, de fet em va deixar tan sorprès que creia que ho havia de compartir amb tots vosaltres. ?El meu bon amic Said Ghoul, actual president de l'associació de veïns del popular barri manresà de la Font dels Capellans, uns dies enrere em va convidar a fer un cafè al seu estimat barri. Jo si us he de ser sincer de la Font dels Capellans coneixia que cada dimarts hi fan un mercat, però no en sabia pràcticament gaire cosa més, m'imagino que com tants d'altres manresans de tota la vida com jo.

El Said em va portar a fer un volt entre torres, lineals i octogonals (jo ara ho sé diferenciar, però més endavant us ho explico) i amb el seu entusiasme característic em va anar explicant infinites curiositats d'aquest poble que ha sabut resistir el pas dels anys com una peça de fruita que a mida que es madura va perdent color i brillantor, però la seva dolçor segueix augmentant. Jo simplement em vaig deixar portar. Vaig escoltar i vaig preguntar i preguntar i preguntar. Cada dada que m'aportava el president més encuriosit em deixava per conèixer més coses sobre el barri. Perquè us en feu una idea del que és la Font us deixo un parell de dades viquipèdiques per dotar l'article d'un toc educatiu i culturitzant i després ja em centraré en el missatge que vull transmetre. Aquest popular barri manresà es va començar a construir el 1972 i les obres van finalitzar al 1975. A l'estiu d'aquell any van venir expressament a Manresa els llavors prínceps d'Espanya, Juan Carlos de Borbón i Sofia a inaugurar els 19 blocs d'habitatges i a donar les claus dels primers propietaris. Que us quedi clar que la Font dels Capellans està formada només per 19 blocs de pisos: els que s'anomenen torres, que són les més altes, els que es diuen octogonals que queden a la part interna de les torres i són els que donen pas a les nombroses places interiors plenes de vida i finalment hi trobem els lineals. Una altra dada interessant del barri és que actualment hi viuen unes 2.400 persones. Per tant suposa només un 2,7% aproximadament del nombre d'habitants de Manresa.

Tota aquesta informació la vaig anar interioritzant mentre fèiem l'agradable passejada entre places i carrers i mentre anava veient com totes les persones que ens anaven creuant, absolutament totes, saludaven amb un somriure el nostre guia particular. El carrer era ple de vida, possiblement aquesta seria una de les paraules que podrien definir millor el barri. La vida que hi ha a cada racó. Des de nens jugant al carrer com s'havia fet tota la vida i com es continua fent en qualsevol poble petit encara avui, gent a les terrasses dels bars (quan es podia, és clar) a les botigues que recorden els antics colmadors, perruqueries... I entre tot aquest bullici (i això que no era un dia de mercat) el Said em va començar a explicar que en els últims mesos al barri hi han obert 4 negocis nous. Una dada que sembla menor a simple vista, però si contextualitzem el moment podríem definir aquest fet com a extraordinari. De fet si comptem que ara fa 6 mesos al barri hi havia un total de 25 negocis oberts, aquest increment de 4 noves obertures suposa un 16% de nous comerços. Cal felicitar doncs Recanvis del Bages, el Frankfurt La Plaça, el supermercat 24h i l'obrador de menjars preparats KOMO, el qual elabora tot els seus àpats només utilitzant productes comprats al mateix barri. Cal anomenar els quatre valents o valentes que van decidir fer aquest pas, ja que si de per si ja és complicat en el moment actual encara té més valor.

He intentat trobar explicació d'aquest fet, i crec que n'he tret l'entrellat. Si aquests locals han pogut obrir, i tots els altres del barri s'han mantingut, és perquè, a part de la gran valentia i esforç dels propietaris, han tingut al costat un suport molt proper per part de l'AV Font dels Capellans. Ells actuen, si així ho vol l'empresari, de facilitadors. Aquesta paraula és la clau d'èxit de qualsevol organisme públic o associatiu. Si les coses es faciliten els objectius s'assoleixen.